

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

45.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 14-го Юня — 1846 — Wilno. PIĄTEK, 14-go Czerwca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 8 Юня.

Высочайшими Грамотами, 21-го Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Орденовъ: Св. Благоговѣрнаго Великаго Князя Александра Невскаго, Генераль отъ Кавалеріи, Генераль-Адъютантъ, Графъ *Апраксинъ*, и Бѣлаго Орла, Гофмаршалъ Двора Его Императорскаго Величества, Графъ *Шуваловъ*.

— Высочайшими Именными Указами, 3-го, 12-го и 13-го Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Ордена Св. Анны 1-й степени, Императорскою Короною украшеннаго: Тайные Совѣтники: С. Петербургскій Гражданскій Губернаторъ *Жуковскій* и Пермскій Гражданскій Губернаторъ *Огаревъ*; — Дѣйствительные Статскіе Совѣтники: Директоръ Департамента Общихъ Дѣлъ въ Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ *фонъ Поль*, и Вологодскій Гражданскій Губернаторъ *Болховской*; — того же ордена 2-й сте-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 8 go Czerwca.

Przez Najwyższe Dyplomata, 21-go Kwietnia, Najłaskawiej mianowani Kawalerami Orderów: Św. Prawowiernego Wielkiego Xiążęcia Alexandra Newskiego, Jenerał Jazdy, Jenerał-Adjutant Hrabia *Apraksin*, i Orła Białego, Marszałek Dworu Jego CESARSKIEJ MOŚCI, Hrabia *Szuwałow*.

— Przez Najwyższe Imienne Ukazy, 3-go, 12-go i 13-go Kwietnia, Najłaskawiej mianowani Kawalerami Orderu: Św. Anny 1-jej klasy, CESARSKĄ KORONĄ ozdobionego: Radcy Tajni: St. Petersburgski Cywilny Gubernator *Zukowski*, i Permski Cywilny Gubernator *Ogarew*; Rzeczywiści Radcy Stanu: Dyrektor Departamentu Ogólnych Interessów w Ministerjum Spraw Wewnętrznych *von Pohl*, i Wołogodzki Cywilny Gubernator *Wolchowski*; — tegoż Orderu 2-jej klasy: Zarządzający Charkowską Izbą Dóbr Skarbowych, Radzca Stanu *Majewski*; — 3-jej klasy:

С М Ъ С Ъ.

ПАПА ГРИГОРІЙ XVI.

Первое имя покойнаго Папы было Бартоломео Альберто Капеллари. Онъ происходилъ изъ дворянской фамиліи, отецъ назывался Іоанномъ а мать Юлією, изъ фамиліи Чези; они жили въ городѣ Беллуно, гдѣ и родился Бартоломео 18 го Сентября 1765 года. На 18-мъ году своей жизни, онъ вступилъ въ орденъ Камендуловъ, въ знаменитомъ некогда монастырѣ Савъ-Микеле-ди-Мурано, лежащемъ на островѣ близъ Венеціи, и получилъ въ монашествѣ имя Мавро, въ память знаменитаго ученаго Фра-Мавро, который въ XV столѣтіи пребывалъ въ этомъ же монастырѣ. Во священника онъ посвященъ былъ въ 1787 году; обширныя богословскія свѣдѣнія и основательное знаніе восточныхъ языковъ, равно какъ древнихъ такъ и новѣйшихъ, соединеныя съ искреннею набожностію и превосходными качествами сердца, приобрѣли ему большую извѣстность въ орденѣ, а въ странѣ, въ которой пребывалъ, уваженіе и любовь. Въ Апрѣлѣ 1795 года, въ качествѣ товарища генераль-прокуратора Камендульскаго ордена, отправленъ онъ былъ въ Римъ, гдѣ съ тѣхъ поръ жилъ постоянно. Въ 1799 году онъ издалъ знаменитое свое сочиненіе: *Il trionfo della Santa Sede*, (Торжество папскаго престола), которое въ слѣдующемъ году доставило ему мѣсто Викарія тамошняго Камендульскаго Свято-Григоріевскаго монастыря на Чельской горѣ, а за симъ,

ROZMAITOŚCI.

PAPIEŻ GRZEGORZ XVI.

Rodzinne imie zmarłego Papieża jest Bartolomeo Alberto Capellari. Pochodził on z rodziny szlacheckiej, z ojca Jana i matki Julii, z domu Cesa, zamieszkałych w mieście Belluno, gdzie się urodził d. 18 września 1765 roku. W 18-m roku życia swojego, wstąpił do zakonu Kamendulów, w sławnym niegdyś klasztorze San Michele di Murano, położonym na wyspie blisko Wenecji, i przybrał zakonne imie Mauro, na pamiątkę sławnego uczonego Fra-Mauro, który w wieku XV w tymże klasztorze przebywał. Świecenie kapłańskie otrzymał w roku 1787. Wielką biegłość w naukach teologicznych i gruntowną znajomość języków wschodnich, tak starożytnych jak i nowożytnych, połączone z żarliwą pobożnością i zaletami serca i charakteru, zjednały mu głośną sławę w zakonie i w kraju, w którym przebywał, i otoczyły go czcią i miłością powszechną. W Sierpniu 1795, jako pomocnik Jeneralnego Prokuratora zakonu Kamendulów, posłany został do Rzymu, gdzie odtąd stale zamieszkał. W roku 1799 wydał znakomite swe dzieło: *Il trionfo della Santa Sede*, (Tryumf Stolicy Apostolskiej), które mu w roku następnym zjednało nominacyą na Wikarego w tamecznym Kamendulskim klasztorze Św. Grzegorza, na górze Celius, a potem w roku 1805, przełożenstwem tegoż klasztoru, z tytułem Opata. Około tegoż czasu obrany został Jeneralnym Prokuratorem swojego zakonu w Rzymie. Papież Pius VII używał go często w najważniejszych sprawach, tak duchow-

нови: Управляющій Харьковскаго Палатаю Государственныхъ Имуществъ, Статскій Совѣтникъ *Маевскій*; — 3-й степени, Бергауптманъ 6 го класса *Келлереръ*, Надворный Совѣтникъ *Годеніусъ* и Командиръ Брестъ-Литовскаго Артиллерійскаго Гарнизона *Долбровскій*.

— Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, 30-го Марта, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: Ордена Св. Анны 1-й степени, Дѣйствительные Статскіе Совѣтники: Директоръ Канцеляріи Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Правительствующаго Синода *Сербиновичъ*, и Управляющій Канцелярією того же Синода *Войцѣховичъ*.

Berghauptman 6-ѣй klasy *Kiemerer*, Radca Dworu *Hodenus* i Dowódzca Artylleryjskiego Garnizonu Brzesko-Litewskiego *Dąbrowski*.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz, 30-go Marca, Najłaskawiej mianowani Kawalerami: Orderu Św. Anny 1-ѣй klasy: Rzeczywisci Radcy Stanu: Dyrektor Kancellaryi Ober-Prokurora Najświętszego Rządzącego Synodu *Serbinowicz*, i Zarządzający Kancellaryą tegoż Synodu *Wojciechowicz*.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я .

Познань, 11 Іюня.

Вчера, прибылъ сюда Е. К. В. Принцъ Прусскій, на обратномъ пути изъ Варшавы въ Берлинъ. При въѣздѣ въ городъ, Его Высочество привѣтствованъ былъ пальбою изъ крѣпости, также военными, гражданскими и городскими начальствами и духовенствомъ обоихъ вѣроисповѣданій, собравшимися предъ гостиницею, назначенною для его помѣщенія. Множество народа, жаждавшаго увидѣть принца, окружало гостиницу. Его Высочество, припавъ мѣстное начальство, изволилъ потомъ обѣдать у командующаго генерала Коломба. Въ 5 часовъ по полудни былъ большой смотръ войскамъ здѣшняго гарнизона, по окончаніи коего, Его Высочество отправлялся въ крѣпость, для осмотра новаго укрѣпленія Винары. Сегодня въ 2 часа по полудни Принцъ отправился въ дальнѣйшій путь, въ Берлинъ, при пушечной пальбѣ.

— Улицы и площади здѣшняго города оживлены по прежнему. Помѣщики снова съѣзжаются въ Познань. Лицамъ не подозрѣваемымъ, снова выдаютъ легитимационные билеты на проживаніе нѣсколько дней за границую. Въ этомъ году число модалицыжковъ, отправляющихся въ Ченстоховъ, не такъ велико.

— Большой смотръ 5 и 6 корпуса арміи, будетъ происходить въ вышнѣмъ году, въ присутствіи Его Величества, на границѣ Силезіи и В. Герцогства Познанскаго.

— 4-й кирасирскій полкъ, который находился до сего времени въ Познанскомъ Герцогствѣ, возвратился на прежнія свои квартиры, а изъ Силезскаго корпуса, въ Познанскомъ Герцогствѣ остался 2-й полкъ черныхъ гусаръ и одинъ баталіонъ 7 пѣхотнаго полка.

Торунь, 4 Іюня.

Увѣряютъ, что наблюденіе о непроездѣ чрезъ границу выходцевъ безъ установившихся паспортовъ, укрывающихся въ Пруссіи, имѣть быть усилено.

въ 1805 году, настоятеля сего же монастыря, съ званіемъ Аббата. Около того же времени онъ избранъ былъ въ генераль-прокураторы своего ордена въ Римѣ. Папа Пій VII часто употреблялъ его по важнымъ дѣламъ какъ духовнымъ такъ и гражданскимъ, преимущественно по предмету просвѣщенія; но только преемникъ его, Левъ XII возвелъ заслуженнаго Аббата въ кардинальскій санъ, 21 Марта 1825 года, и вскорѣ поручилъ ему важную должность начальника Пропаганды, въ которой обширныя способности новаго кардинала развились въ полномъ своемъ блескѣ. Назначенный этимъ же Папою для веденія переговоровъ съ Нидерландскимъ посланникомъ, графомъ де-Целлесомъ, относительно заключенія конкордата, онъ показалъ не менѣ замѣчательное искусство и на дипломатическомъ поприщѣ, и потому-то, послѣ кончины Льва XII, на конклавѣ въ 1828 году, онъ былъ однимъ изъ первѣйшихъ кандидатовъ на папскій престолъ; но вліяніе австрійской партіи, представителемъ которой былъ кардиналъ Альбани, уничтожило возникшую надежду. Та же партія, на конклавѣ въ 1831 году, послѣ кончины Пія VIII, назначила своимъ кандидатомъ кардинала Накка; однако общее мнѣніе одержало верхъ, и кардиналъ Капеллари, 2-го Февраля 1831 года избранъ былъ Папою, подъ именемъ Григорія XVI, которое онъ получилъ въ честь Св. Патрона монастыря, въ которомъ до сего былъ онъ Аббатомъ.

Въ это-то именно время произошли смутенія въ церковной области; исторія ихъ не относится сюда. Но вскорѣ послѣ укрощенія ихъ, новый Владыка Рима, все

WІADOMOSCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y .

Poznań, 11 czerwca.

Wczoraj przybył do Poznania, w podróży swojej z Warszawy do Berlina, J. K. W. Xiążę Pruski. Odgłos dział fortecznych zwiastował przybycie Dostojnego Xięcia, wszelkie zaś władze, tak wojskowe, jak cywilne i miejskie, tudzież Arcybiskup i duchowieństwo obu wyznań, zebraли się przed hotelem Rzymskim, dla przywitania J. K. Wysokości. Mnogi lud otaczał przez kilka godzin pomieszkanię Xięcia, aby mógł Go oglądać. Jego Królewska Wysokość rozkazał przedstawić sobie władze, a następnie przyjął zaproszenie na obiadu komenderującego Generała de Kolomb. O 5-ѣй po-południu odbyła się wielka parada tutejszego garnizonu, po skończeniu której Xiążę udał się do fortecy, dla obejrzenia nowego bastionu Winiary. Dziś o godzinie 2-ѣй po-południu, J. K. Wysokość udał się w dalszą podróż do Berlina, wśród huku dział.

— Ulice i miejsca publiczne miasta naszego są znowu tak ożywione jak dawniej. Szlachta przybywa w wielkiej liczbie do Poznania. Od kilku dni wydają znowu osobom nieulegającym żadnemu podejrzeniu, karty legitymacyjne na kilkudniowy pobyt za granicą. Pielgrzymki do Częstochowy nie są tego roku tak liczne, jak zwykle.

— Wielki przegląd 5-go i 6-go korpusu wojska odbędzie się tego roku przed N. Królem na granicy Szląska i W. Xięstwa Poznańskiego.

— Czwarły półk kirasjerów, który dotąd konsystował w Wielkim Xięstwie Poznańskim, powrócił na dawne swoje stanowiska; z korpusu zaś Szląskiego pozostał tylko jeszcze w Poznańskim 2-gi półk czarnych huzarów i jeden batalion 7-go półku piechoty.

Toruń, 10 czerwca.

Zapewniają, że granica nasza surowiej ma być strzeżona przed przybyszami z obcych krajów, bez paszportów do Pruss chroniącymi się; mówią, że sztab dywizyjny kon-

nych jak i cywilnych, zwłaszcza w przedmiocie oświecenia: ale dopiero następcą jego, Leon XII, przyodział zasłużonego Opata w purpurę Kardynalską, 21 marca 1825 roku, i wkrótce potem polecił mu ważny urząd Prefekta Propagandy, na którym naukowe zdolności nowego Kardynała w zupełnym rozwinęły się blasku. Wyznaczony przez tegoż Papieża do prowadzenia układów z Posłem Niderlandzkim. Hr. de Celles, względem zawarcia konkordatu, okazał nie mniej znakomitą biegłość w zawodzie dyplomatycznym, i stąd, po zaszłej śmierci Leona XII, na Konklawie w 1828 roku, był jednym z najpewniejszych kandydatów do Stolicy Apostolskiej; ale wpływ stronictwa Austriackiego, reprezentowanego przez Kardynała Albani, zniweczył powzięte nadzieje. Toż samo stronictwo, na Konklawie w roku 1831, po śmierci Piusa VIII, stawilo przeciw niemu Kardynała Pacea; tą razą atoli opinia powszechna przemogła, i Kardynał Capellari, d. 2-go lutego 1831 roku, obrany został Papieżem, pod imieniem Grzegorza XVI, które przybrał na cześć Św. Patrona klasztoru, którego był przedtem Opatem.

W tym właśnie czasie wybuchły zaburzenia w Legacyach. Dzieje ich nie należą tutaj. Ale wnet po ich usmierzeniu, nowy władzca państwa Rzymskiego, obrócił

Носятся слухи, что дивизионный штаб будет расположен в нашем городе, и что предположение это представлено уже на утверждение Его Королевского Величества.

Ф Р А Н Ц И Я.

Париж, 5 Июня.

Вчера уже в 10 часов утра, народъ толпился около Люксембургскаго дворца, чтобы присутствовать при процессѣ Леконта. Не лзя было входить безъ билетовъ, а женщины вовсе не пускали. Въ 12 часовъ приближъ веры предводительствомъ канцлера. Немедленно четыре жандарма привели къ переродку Леконта. Когда канцлеръ, генеральный прокуроръ, г-ль Гебертъ, и г-ль Дювержье, адвокат обвиненнаго, заняли свои мѣста, канцлеръ объявилъ суду, что засѣданіе открывається, засимъ прочитанъ былъ именный списокъ перовъ. Присутствовавшихъ въ палатѣ находилось 200. За симъ приступлено къ допросу обвиненнаго. Петръ Леконтъ считаетъ себя 48 лѣтъ, онъ былъ форстмейстеромъ во Фонтенебло, жилъ въ Парижѣ при улицѣ Колизе подъ N. 3, родился въ Бомонѣ, въ департаментѣ Котъ—доръ; онъ холостъ. Канцлеръ предупредилъ адвоката, чтобы онъ былъ, сколько возможно, воздержанъ въ выраженіяхъ. Тогда писарь суда, г-ль Лоши, прочелъ обвинительный актъ. Леконтъ часто дѣлалъ, во время чтенія, движенія завосчивости. При допросѣ онъ сознался, что вышелъ изъ Парижа 15 числа вечеромъ, и что не можетъ отрицать того, что онъ виновенъ въ покушеніи на жизнь Короля. Послѣ того обвиненный приступилъ къ объясненію подробностей. Онъ сказалъ, что сохранилъ оружіе подъ скалою, что ни въ Парижѣ, ни въ Фонтенебло никому не объявилъ своего намѣренія, и что сталъ за стѣною съ тѣмъ, чтобы исполнить свое намѣреніе. Присоветовалъ притомъ, что Король обязанъ своимъ спасеніемъ тому только, что онъ притѣвлялся слишкомъ вѣтво, опасаясь попасть въ кого либо другаго. Покушеніе свое приписывалъ онъ жаждѣ мщенія, которую не зналъ какъ удовлетворить. Если бы кто видѣлъ борьбу его съ самимъ собою, то счелъ бы его сумасшедшимъ. Онъ вовсе не помышлялъ о своей защитѣ, однако же на сдѣланное ему замѣчаніе, что оружіе купилъ за вѣсколко времени предъ исполненіемъ своего намѣренія, отвѣчалъ, что преступленіе это совершилъ безъ предварительнаго плана. Послѣ того утверждалъ, что вызвѣжая изъ Парижа не былъ еще совершенно приготовленъ къ этому покушенію, и даже сказалъ хозяину, что онъ можетъ быть на другой день возвратиться; за симъ приступлено къ допросу свидѣтелей. Сегодня, г-ль Дювержье защищалъ обвиненнаго, просилъ судъ быть свиходительнымъ въ приговорѣ, по вниманію къ не-

свое усиліе направилъ къ улучшенію внутренняго состоянія и управленія страны. Къ первымъ его мѣрамъ, принадлежатъ: образованіе новыхъ легаций: Урбинской и Пезарской, а также Делегаций: Камеринской, Аскольскаго, Риетской и Чивитавекской; основаніе торговой палаты и казначейства погашенія долга въ Римѣ; улучшеніе судопроизводства в таможенног тарифа; учрежденіе ордена Св. Григорія Великаго, и т. д. Все это состоялось въ продолженіе перваго года правленія новаго Папы; къ сему должно еще присоветовать еще и то, что въ томъ же году, консисторію, 30 Сентября, назначенъ былъ кардиналомъ, Монсеньоре Луижи Ламбускини, Генуескаго архіепископа, и бывший, до Июльской революціи, Папскимъ Нунціемъ въ Парижѣ, который въ послѣдствіи, въ качествѣ кардинала статсъ-секретаря имѣлъ сильное вліяніе на всѣ обстоятельства правленія Григорія XVI. Слѣдующій 1832 годъ, по поводу возобновлявшихся смутеній въ Романіи, а также обстоятельствъ, относящихся къ занятію Французами Анконы, равно изобиловалъ внутреннимъ устройствомъ; столица, сверхъ сего, одолжена Григорію XVI многими новыми украшеніями и улучшеніями въ отношеніи полезныхъ заведеній и общественныхъ зданій, и между прочимъ, ускореніемъ сооруженія базилики Св. Павла. Въ этомъ также году учреждена была шестая Веллетрская Легация, управленіе коею предоставлено было кардиналу Пакка. 1833 годъ ознаменованъ былъ преимущественно раздѣленіемъ статсъ-секретаріата на два департамента — внутреннихъ и иностранныхъ дѣлъ, изъ коихъ послѣдній, по-

систоваць бѣдзіе в нашѣмъ мѣсціе. Проектъ ten już ma być przelozony do zatwierdzenia N. Królowi Jego Mości.

FRANCYA.

Parýž, 5 czerwca.

Już o godzinie 10-ój rano cisnęły się wezorać tłumy do pałacu Luxemburskiego, w celu znajdowania się na procesie Lecomta. Puszczano tylko za biletami, damom jednakże wstęp był zabroniony. O godzinie dwunastej przybyli Parowie, którym Kanclerz przewodniczył. Wnet stanął u kratek Lecomte, otoczony czterema żandarmami. Jak skoro Kanclerz, Prokurator Jeneralny, P. Hebert, i adwokat jeneralny, P. Bresson, zajęli swoje miejsca, a obrońca obwinionego P. Duvergier zasiadł na swojej ławce, Kanclerz oznajmił sądowi, że posiedzenie już się rozpoczęło. Odczytano listę imienną Parów; obecnych w Izbie znajdowało się 200. Przystąpiono zatem do przesłuchania obwinionego. Piotr Lecomte ma lat 48, był nadleśnym w Fontainebleau, mieszkał w Paryżu przy ulicy du Colysée, pod N. 3. Urodził się w Beaumont w departamencie Cote d'Or, i jest bezżennym. Kanclerz uprzedził obrońcę, aby trzymał się w ścisłych szrankach umiarkowania. Tu dopiero pisarz sądu, P. Lauchy, odczytał akt oskarżenia. Lecomte kilkakrotnie podczas tego czytania czynił gwałtowne znaki poruszenia. Zapytany wyznał, że wyjechał z Paryża 15-go wieczorem, i że zaprzeczyc nie może, iż stał się winnym zamachu na życie Króla. Dalej przystąpił do szczegółów, że broń ukrył pod skałą, że ani w Paryżu, ani w Fontainebleau nikomu planu swego nie wyjawił, i że stanął za murem, w zamiarze popełnienia zamachu. Dodał przytém, że Król winien był swoje ocalenie jedynie temu, że w celowaniu zbyt się wziął na lewo, obawiając się ranić kogo innego. Czyn swój zbrodniczy przypisywał gwałtownej zemście, którą nie wiedział sam jak ma nasycić; dodał jednak, iż gdyby kto widział wewnętrzne walki, jakie z sobą z tego względu toczył, wzięty go był za szalonego. O swoim zabezpieczeniu się i ucieczce, zapewniał, że zgoła nie myślał. Mimo uczynionych przed wykonaniem zamachu, odpowiadał ciągle, że zbrodni tej nie popełnił rozmyślnie. Następnie utrzymywał, że przy wyjeździe z Paryża, nie był jeszcze zupełnie przygotowany na zamach, i nawet powiedział gospodarzowi, że może jutro powrócić. Po tych odpowiedziach Lecomta, przystąpiono do przesłuchania świadków, które resztę wezorajszego posiedzenia zajęło. Dzisiaj zabrał głos P. Duvergier w obronie obwinionego, błagając sąd o złagodzenie wyroku, ze względu na wyzdane namiętności i spaczony umysł Lecomta, który wolną wolę jego krępował. Jeneralny Prokurator zbijał głos obrońcy, poczem Kanclerz ogłosił, że rozprawy nad tym przedmio-

całą usilność ku polepszeniu wewnętrznego stanu i administracyi kraju. Do pierwszych jego w tym celu kroków, należą: utworzenie nowych Legacyi: Urbino i Pesaro, tudzież Delegacyj: Camerino Ascoli, Rieti i Civitavecchia; założenie Izby handlowej i Kassy amortyzacyjnej w Rzymie; poprawa procedury i taryfy celnej; ustanowienie orderu św. Grzegorza Wielkiego, i t. p. Wszystko to stało się w pierwszym roku panowania nowego Papieża, ku czemu i to jeszcze przydać należy, iż w tymże roku, na konsystorzu d. 30 września, mianowany został Kardynałem, Monsignore Luigi Lambruschini, przedtem Arcybiskup Genueński, i aż do rewolucyi Lipcowej Nuncyusz Papieżki w Paryżu, który później, jako Kardynał Sekretarz Stanu, miał tak przeważny wpływ na wszystkie okoliczności panowania Grzegorza XVI. Rok następny, 1832, z powodu wznawiających się zaburzeń w Romanii, tudzież okoliczności dotyczących się zajęcia przez Francuzów Ankony, mniej był obfity w urządzenia wewnętrzne; stolica atoli Rzym, wienna jest w nim Grzegorzowi XVI wiele nowych ozdób i ulepszeń we względzie użytecznych zakładów i gmachów publicznych, a między innemi, przyspieszenie budowy Bazyliki św. Pawła. W tym także roku utworzona została szósta Legacya Velletri, której zarząd powierzono Kardynałowi Pacca. Rok 1833 odznaczył się przedewszystkiem podziałem Sekretaryatu Stanu na dwa Departamenta: spraw wewnętrznych i zewnętrznych, z których ostatni, po zgonie znanego Kardynała Bernetti, poruczony został Kardynałowi Lambruschini. W roku 1834 wydano, za rozkazem Papieża, kompletny Zbiór Praw i Postanowien obowiązujących w Państwie Kościelném; urządzono w Rzymie Bank; nadano zakononowi Kawalerów

обузаннымъ страстямъ и поврежденному уму преступника. Генеральный прокуроръ опровергалъ рѣчь защитника, послѣ чего канцлеръ объявилъ, что пренія по сему предмету окончились, а судъ перовъ ототправился въ 4 съ половиною часа, въ залу совѣщаній, для произнесенія приговора.

— Въ журналѣ *la Presse* не хотять вѣрить заключающемуся въ англійскихъ газетахъ извѣстію, будто французскіе принцы намѣрены посѣтить Лондонъ, и слухъ сей опровергаютъ тѣмъ увѣреніемъ, что англійская Королева вторично приглашена прибыть въ Парижъ, а Король Филиппъ отправится на встрѣчу Ея Величеству въ гавань, гдѣ сдѣлана будетъ высадка.

— Докторъ Конно и двое смотрителей принца Людовика Наполеона, привезены подъ арестомъ, 28-го Мая, въ Перонну, гдѣ подвергнуты будутъ суду.

— Утверждаютъ, что генералъ Мовтоловъ, содержащійся нѣсколько лѣтъ въ Гамской крѣпости, получить теперь свободу.

— По словамъ *Courrier Français*, не смотря на многочисленныя ноты англійскаго и французскаго кабинетовъ, несогласилась еще на счетъ греческихъ дѣлъ, и лордъ Абердинъ на совѣщаніи съ графомъ Севтъ-Олеромъ настоятельно требовалъ отозванія Г. Пискатори, который своимъ поведеніемъ въ Греціи мѣшаетъ выгодамъ Англій. Въ слѣдствіе сего совѣщанія имѣетъ прибыть въ Парижъ графъ Торнакъ, пользующійся довѣріемъ какъ лорда Абердина такъ и Г. Гизо.

— Въ *National* полагаютъ, что въ объявленіи войны Мексиканцамъ Американцами, заключается намѣреніе вооружиться при семъ обстоятельстве противъ Англій.

7 Іюня.

Третьяго дня въ седьмомъ часу по-полудни, перы собрались снова въ присутственной залѣ. Канцлеръ прочталъ приговоръ, коимъ преступникъ Леконтъ, обвиненный въ покушеніи на отца-убійство, приговоренъ къ смертной казни. Число перовъ подавшихъ голоса, состояло изъ 232, изъ коихъ 196 признали его виновнымъ въ отцеубійствѣ, 33 приговорили его къ смерти, а 3 къ пожизненному заключенію. Между сими послѣдними находился г-нъ Викторъ Гюго. Вчера, утромъ, посѣтилъ осужденнаго аббатъ Гривель, а вечеромъ преступникъ подалъ Королю просьбу о помилованіи, въ которой изъявляетъ глубокое раскаяніе. Говорили, что Король намѣревается замѣнить смертную казнь изгнаніемъ. Сегодня совѣтъ министровъ будетъ разсматривать это дѣло, а если кабинетъ отвергнетъ просьбу о помилованіи, то завтра Леконтъ будетъ казненъ на гильотинѣ. Онъ будетъ везенъ на мѣсто казни босый, въ рубашкѣ, подъ чернымъ покрываломъ.

слѣ кончины извѣстнаго кардинала Бернетти, ввѣренъ былъ кардиналу Ламбускини. Въ 1834 году, по повелѣнію Папы, издаю было Полное Собраніе Законовъ и Постановленій, имѣющихъ обязательную силу въ церковной области; учрежденъ былъ въ Римѣ Банкъ; ордену Кавалеровъ Св. Іоанна предоставлено обширное зданіе, съ условіемъ основать въ немъ военный госпиталь, и введены значительныя перемѣны при наборѣ рекрутъ и въ устройствѣ арміи, которая отъ этого пришла въ лучшее состояніе. Труды 1845 года имѣли въ виду особенно городъ Римъ и его окрестности. Многіе древніе памятники открыты или расчищены; многія новыя зданія построены или починены; Чавитавекская гавань улучшена и укрѣплена; устье Табра расчищено и сдѣлано судоходнымъ. Въ 1836 году, почеченіе Папы обращено было преимущественно на учебныя заведенія. Университетское зданіе распротранено было пристройкою великолѣпной аудиторіи, и всѣ его кабинеты были значительно обогащены. Для ремесленниковъ были открыты вечернія училища. Іезуитскій орденъ получилъ въ свое управленіе Коллегію Пропаганды. Въ Ватиканскомъ музеумѣ устроено было новое помѣщеніе для картинъ и обоевъ, вытканныхъ по рисункамъ Рафаеля; основанъ такъ названный „Этрусскій Музей“, который Папа имѣлъ въ своемъ особенномъ попеченіи, и наименовалъ его Грегорианскимъ (*Museo Gregoriano-Etrusco*). Онъ открытъ былъ въ слѣдующемъ году, въ день восшествія на Папскій престолъ. Въ томъ же году возстановлены были сношенія Папской столицы съ Мексикою и Новою Гре-

tém już są ukończone, a sąd Parów udał się około godziny 4½ do sali narad, w celu wydania wyroku.

— *Dz. la Presse* nie chce wierzyć zawartej w dziennikach angielskich wiadomości, aby Królestwo Ich Mość Francuzcy mieli zamiar udania się do Londynu, i tę pogłoskę prostuje w ten sposób, że Królowa Angielska powtórnie do Paryża zaproszona została, a Król Filip uda się na spotkanie jęj do portu, gdzie ma wylądować.

— Doktor Conneau i dwaj dozorczy Xięcia Ludwika Napoleona, przywiezieni zostali d. 28 maja jako więźniowie, do Peronne, gdzie stawieni być maja przed sądem.

— Mówią za rzecz pewną, że Jenerał Montholon, znajdujący się od lat kilku w więzieniu Ham, otrzyma obecnie swą wolność.

— Według *Courrier Français*, pomimo licznych not między gabinetem angielskim i francuzkim, nieporozumienia się jeszcze względem stosunków greckich, i Lord Aberdeen na konferencji z Hr. St. Aulaire, miał nalegać o odwołanie P. Piscatory, który przez swe stanowisko w Grecyi szkodzi interesom Anglii. W skutku owęj konferencji przybyć miał do Paryża Hr. Jarnac, posiadający zaufanie tak Lorda Aberdeen jak i P. Guizot.

— *National* mniema, że wypowiedzenie Meksykanom wojny przez Stany-Zjednoczone, nie jest bez zamiaru tych ostatnich, uzbrojenia się przy tej okoliczności przeciw Anglii.

Dnia 7 czerwca.

Onegdaj wieczorem, po godzinie 6-jej, Parowie powrócili znowu do zwykłej sali obrad, poczem Kanclerz ogłosił wyrok, skazujący zbrodniarza Lecomte, uznanego przez sąd za ojcohojce, na karę śmierci. Parów głosujących było ogółem 232; z tych, 196 oświadczyło się za uznaniem go winnym ojcohojstwa, 33 skazywało go na prostą karę śmierci, a 3 na dożywotnie więzienie. Pomiedzy tymi ostatnimi znajdował się P. Wiktor Hugo. Wczoraj z rana odwiedził skazanego Xiądz Grivel, wieczorem zaś Lecomte podał do króla prośbę o ulaskawienie, w której najgłębszy żal wynurza. Słychać, że Monarcha życzy sobie zamienić karę śmierci na wygnanie z kraju. Rzecz ta będzie dziś rozstrzygana na radzie Ministrów; jeżeli gabinet ulaskawienia odmówi, Lecomte będzie gilotynowany jutro, a jako ojcohojca, prowadzony bydź ma na plac kary bosy, w koszuli, i okryty czarną zasłoną.

Św. Jana obszerny gmach, z obowiązkiem założenia w nim wojennego szpitalu, i zaprowadzono mnóstwo odmian w sposobie rekrutowania i urzędzenia wojska, przez co zarówno w istocie jak i na pozór zyskało. Prace roku 1835 tyczyły się mianowicie samego miasta Rzymu i jego okolic. Wiele starożytnych pomników zostało odkopanych lub z gruzów oczyszczonych; wiele nowych budowli wzniesionych lub naprawionych; port w Civitavecchia ulepszony i umocniony, ujście Tybru oczyszczone i uczynione żeglownym. W roku 1836 troskliwość Ojca św. zwróciła się mianowicie ku naukowym zakładom. Gmach Uniwersytetu rozszerzony został przez przybudowanie wspaniałej Auli, a wszystkie jego gabinety znacznie pomnożone; dla rzemieślników utworzone zostały szkoły wieczorne; Zakon Jezuitów objął kierunek Kollegium Propagandy. W Muzeum Watykańskiem urządzono nowy lokal na pomieszczenie malowideł i dywanów, tkanych w obrazy podług rysunku Rafaela, oraz założono tak zwane „Muzeum Etruskie“, nad którym sam Papież czuwał ze szczególną troskliwością, i nazwał je od swego imienia Gregorjańskiem (*Museo Gregoriano-Etrusco*). Otworzenie jego miało miejsce w roku następnym, w rocznicę wstąpienia na tron Papieża. W tymże roku, przywrócone zostały stosunki Stolicy Apostolskiej z Meksykiem i Nową-Grenadą, od czasu oderwania się tych krajów od Hiszpanii przzerwane; ale cholera, która wiosną wybuchła we Włoszech północnych, a w lecie doszła do Rzymu, pochłaniając całą uwagę rządu, wszelkie dalsze czynności wstrzymała.

— Палата депутатов занималась сегодня рассмотрением бюджета военного министерства.

— Г-н в Россіи назначенъ полномочнымъ министромъ и чрезвычайнымъ посланникомъ при Римскомъ дворе, и получилъ титулъ графа.

— Въ бюллетенѣ законовъ обнародовано призваніе въ военную службу 80,000 конскриптовъ 1846 года.

8 Июня.

Ихъ Величества Король и Королева бельгійскіе, вчера вечеромъ прибыли въ Нелли; гдѣ пробудутъ до 14-го с. м., потомъ возвратятся въ Брюссель, чтобы находиться на празднествахъ, кои будутъ происходить тамъ 14-го с. м., по случаю открытія сѣверной желѣзной дороги.

— Преступникъ Леконтъ казненъ сегодня, въ 5 часовъ утра.

— Изъ Тулона, отъ 3-го с. м. уведомляютъ объ отправленіи корветты „Титанъ“ по особому порученію, къ герцогу Омальскому, который, предъ возвращеніемъ своимъ во Францію, заѣдетъ въ Неаполь. Такъ какъ принцъ Омальскій возвращается во Францію, то заключать можно, что маршалъ Бюжо откзался отъ намѣренія требовать увольненія отъ службы.

— Комиссія палаты депутатов занимавшаяся рассмотреніемъ проекта касательно введенія электрическихъ телеграфовъ, единогласно приняла сей проектъ.

А н г л и я

Лондонъ, 5 Июня.

Верхняя палата сегодня начала снова свои засѣданія. На очереди состояло второе чтеніе тарифнаго билля, которое и было предложено графомъ Дальгоузи. Не смотря на мнѣніе герцога Ричмонда, чтобы палата отсрочила оное на шесть мѣсяцевъ, послѣ непродолжительныхъ прений, билль, безъ баллотировки, прочитанъ былъ во второй разъ.

— Все болѣе и болѣе поговариваютъ о скорой перемѣнѣ министерства. Г-нъ Пиль опасается, чтобы многіе Лорды, кои донынѣ подавали свои голоса въ его пользу по вопросу о хлѣбѣ, не перешли на сторону благопріятствующихъ пяти-шиллинговой пошлннѣ, на которую оны, естественно, не могутъ согласиться. Равно и на счетъ ирландскаго билля, который Г. Пиль хочетъ предложить палатѣ депутатовъ немедленно послѣ хлѣбнаго билля, опасаются, чтобы оны не были отвергнуты. Къ сему присовокупляется еще сахарный вопросъ. Съ другой стороны уже нѣсколько не сомнѣваются въ окончательномъ утвержденіи билля о зерновомъ хлѣбѣ верхней палатою.

— Ибрагимъ-Паша прибылъ сегодня, утромъ, на французскомъ пароходѣ „Гомеръ“ въ Спитгедъ, и немедленно отправился въ Портсмуть.

Гренадою, прекращенія со времени отпаденія этихъ странъ отъ Испаніи; во холера, появившаяся весною въ сѣверной Италіи, и достигшая лѣтомъ Рима, обративъ на себя все вниманіе правительства, прекратила всякую дальнѣйшую дѣятельность.

Счастливымъ былъ въ этомъ отношеніи 1838 годъ, въ которомъ, по выступленіи австрійскихъ войскъ изъ Легадіи и французскихъ изъ Анконы, послѣдовало совершенное преобразование папской арміи. Улучшенія во военной части и украшенія разныхъ зданій, памятниковъ и Музеевъ въ Римѣ, дѣлають его весьма важнымъ въ лѣтоисчисл сего города. Въ продолженіи оного также окончены дипломатическія сношенія съ Экваторскою республикою. Весною 1839 года, Папа посетилъ Повтннскія болота, Террачину и Цирцейскій мысъ, и осматрѣлъ оконченныя тамъ важныя гидравлическія работы, предпріятыя съ цѣлю осушить эти некогда плодородныя, а теперь болотистыя равнины. По возвращеніи Его Святейшества въ Римъ, происходило открытіе новаго египетскаго музея въ Ватиканѣ, отъ — чего общее ватиканское хранилище рѣдкостей, первѣйшее и богатѣйшее въ Римѣ, приобрѣло новый блескъ и значеніе. Этотъ же годъ достопамятенъ канонизаціею Св. Альфонса де-Лигуоры, и возобновленіемъ постановленій на счетъ уничтоженія торгоу Неграми, неоднократно уже осужденнаго предшествовавшими Папами. 1840 годъ ознаменованъ былъ освященіемъ вновь отстроенной, иждивеніемъ Папы, церкви Санта-Марія-деи-Анджели въ Ассиси, и оконченаго тогда притвора въ базиликѣ Св. Павла, въ Римѣ, которое Папа совершилъ лично, 5-го Октября.

— Izba Deputowanych zajmowała się w dniu dzisiejszym rozbiorem budżetu ministerstwa wojny.

— P. Rossi mianowany został pełnomocnym Ministrem i nadzwyczajnym Posiem przy dworze Rzymskim, tudzież otrzymał tytuł Hrabiego.

— Biuletyn praw ogłosił powołanie do wojska 80,000 spisowych z roku 1846.

Dnia 8 czerwca.

Do zamku Nenilly przybyli wczoraj wieczorem, Król i Królowa Belgijscy którzy zabawią tam do dnia 14-go bieżącego miesiąca; na ten dzień bowiem wrócą do Bruxelli, w celu znajdowania się na uroczystościach, jakie w niej mają mieć miejsce, z powodu otwarcia północnej drogi żelaznej.

— Lecomte stracony został dziś rano, o godzinie 5-jej.

— Donoszą z Tulonu pod dniem 3-m czerwca, że wysłano korwetę *Titan* ze szczególnem posłannictwem do Xięcia Aumale, który przed powrotem do Francyi, ma zwiedzić Neapol. Z powrotu Xięcia wnosić należy, że Marszałek Bugeaud skłonił się do cofnienia swojej dymisji.

— Kommissya Izby Deputowanych zajmująca się rozbiorem projektu względem zaprowadzenia telegrafów elektrycznych oświadczyła się jednomyślnie za jego przyjęciem.

ANGLIA.

Londyn, 5 czerwca.

Izba Wyższa rozpoczęła dziś znowu swe posiedzenia. Z porządku dziennego przypadało drugie odczytanie bilu taryfowego, które też wniesione zostało przez Hr. Dalhousie. Ze strony opozycyi, Xiąże Richmond zaproponował wprawdzie dodatek, aby Izba odłożyła je do sześciu miesięcy, z tém wszystkim tak objętnie wniosek swój popierał, że bil po krótkich rozprawach, bez głosowania nawet po raz drugi odczytany został.

— Coraz więcej mówią o bliskiej zmianie ministerstwa. P. Peel obawia się, aby wielu Lordów, którzy dotąd w kwestyi zbożowej za nim głosowali, nie oświadczyli się za cłem 5-szylingowem, którego on naturalnie przyjąć nie może. Również względem Irlandzkiego bilu przymusowego, który zaraz po bilu zbożowym chce w Izbie Deputowanych przelożyć, zachodzi wielka obawa, aby odrzucony nie został. Do tego jeszcze łączy się kwestya cukrowa, która jest jabłkiem niezgody między P. Peel a Ministrem osad, P. Gladstone. Z innej strony nie wątpią już wcale o ostatecznym przyjęciu bilu zbożowego w Izbie Wyższej.

— Dziś rano, zawinął Ibrahim-Basza na francuzkim parostaku *Gomer* do Spithead, skąd natychmiast udał się do Portsmouth.

Szczęśliwszym był z tego względu rok 1838, w którym, po ustąpieniu wojsk Austryackich z Legacji i Francuzkich z Anконы, nastąpiła zupełna reorganizacja armii Papieżkiej. Poczynione w nim poprawy i opiekszenia rozmaitych budowli, pomników i Muzeów w Rzymie, czynią go też nader ważnym w dziejach tego miasta. W nim także zawiazane zostały dyplomatyczne stosunki z Rzeczpospolitą Równikową (Aequator). Na wiosnę 1839 roku, Papież zwiedził Bagna Pontynskie, Terracine i Przyładek Cyrce, dla oglądania ukończonych tam właśnie ważnych prac hydraulicznych, w celu osuszenia tych żyznych niegdys, a teraz bagnistych równin. Za powrotem Ojca św. do Rzymu, miało miejsce otwarcie nowego Egipskiego Muzeum w Watykanie, przez co ogólne Muzeum Watykańskie, najpiękniejsze i najbogatsze na świecie, nowego blasku i znaczenia nabyło. Tenże rok pamiętny jest kanonizacją św. Alfonsa de Liguori, i ponowieniem klątwy przeciw handlowi niewolnikami, potępionemu już nieraz przez poprzednich Papieżów. Rok 1840 odznaczony był poświęceniem nowo-odbudowanego kosztem Papieżkim kościoła St. Maria dei Angeli w Assisi, i świeco ukończonęj nawy w Bazylice św. Pawła w Rzymie, które sam Papież, d. 5 października, dopełnił. Przepyszne kolumny alabastrowe, przysłane w darze dla tegoż kościoła, przez Wice-Króla Egiptu, przybyły dopiero w roku następnym. Wznowienie stosunków Stolicy Apostolskiej z Rzeczpos-

— Слухъ, будто Соединенные Штаты потребовали посредничества Англіи и Франціи въ споръ съ Мексикою, не подтверждается. Напротивъ того, англійское правительство намѣрено предложить Соединеннымъ Штатамъ свое посредничество, и уже послало о томъ наставленіе посланнику своему при Вашингтонскомъ кабинетѣ.

6 Іюня.

Въ Портсмутѣ принимали Ибрагима-Пашу съ большими почестями. Графъ Абердинъ послалъ маіора артиллеріи, Диксона, для пріянія Пашы, и сопутствованія ему въ Лондонъ, гдѣ приготовлены уже покои въ домѣ Мивартъ, который обыкновенно занимаютъ коронованныя лица, во время пребыванія въ Англіи. Послѣ завтра ожидаютъ Ибрагима въ Лондонъ.

— Сэръ Робертъ Пиль возвратился изъ Драйтонъ-Мавора, гдѣ онъ провелъ праздники.

7 Іюня.

Его Императорское Высочество Великій Князь Константинъ Николаевичъ прибылъ съ своею эскадрою въ Портсмутъ. Неизвѣстно, посетитъ ли Его Высочество Лондонъ.

Г Е Р М А Н І Я.

Веймаръ, 5 Іюня.

Нашъ гротъ-герцогъ производилъ сегодня смотръ, сформированнымъ за шесть недѣль предъ симъ войскамъ, въ присутствіи Королей Прусскаго и Нидерландскаго, и принца Карла Прусскаго. Послѣ смотра, представлены были Королямъ члены здѣшняго дипломатическаго корпуса, а послѣ обѣда, Король Прусскій отправился съ братомъ своимъ въ Галль.

Дрезденъ, 7 Іюня.

Допросъ съ Тысовскаго снимаетъ Австрійскій чиновникъ, въ присутствіи судьи здѣшняго апелляціоннаго суда, Эртеля, и крѣпостнаго аудитора, ведущаго протоколъ. Подсудимый, сверхъ дѣтельнаго участія въ мятежъ, обвиняется въ расхищеніи казенныхъ припасовъ и суммы изъ солянаго магазина въ Вѣличкѣ, около 100,000 рейнскихъ гульденовъ.

Б Е Л Ъ Г І Я.

Брюссель, 6 Іюня.

Ихъ Величества Король и Королева отправляются сегодня въ Парижъ, дабы присутствовать при открытіи стѣнной желѣзной дороги.

— Изъ Гаги пишутъ отъ вчерашняго дня, что торговый трактатъ между Нидерландами и Бельгіею уже заключенъ.

Прекрасныя алебастровыя колонны, присланныя въ видѣ подарка для сей же церкви египетскимъ Вице-Королемъ, привезены были только въ слѣдующемъ году. Возобновленіе сношеній папской столицы съ Чилийскою республикою, принадлежитъ также къ важнѣйшимъ событіямъ 1840 года. Въ слѣдующемъ году, Папа призвалъ Португальскую Королеву, Донну Марію, и былъ, посредствомъ прокураціи, воспріемникомъ ея сына; заключилъ договоры съ Сардиніею и Моденою, относительно разныхъ преимуществъ и привилегій тамошняго духовенства, и дѣтельно занимался церковными дѣлами въ Испаніи и Швейцаріи. Этими же дѣлами занимался онъ особенно и въ послѣдующихъ, 1842, 1843 и 1844 годахъ; въ продолженіе коихъ, какъ въ самомъ Римѣ, такъ и въ области, совершены были важныя и полезныя труды, какъ въ отношеніи украшенія города и обогащенія собраний произведеніями искусствъ, такъ равно въ отношеніи облегченія сообщеній, посредствомъ открытія новыхъ путей, гаваней, каналовъ и т. п. Возобновлявшіеся въ 1844 и 1845 годахъ смутенія въ Руманіи, какъ ни были скоро укрошены, не остались однако безъ вреднаго вліянія, преимущественно на земледѣліе и торговлю тамошнихъ окрестностей. Переговоры съ Франціею, по дѣлу объ уничтоженіи существовавшихъ въ ней Іезуитскихъ конгрегацій, а также дѣтельно и усильно поддерживавшіеся переговоры съ Испаніею, относительно заключенія конкордата и призванія Папою Королевы Изабеллы II, составляли главнѣйшіи предметъ политической дѣятельности Римскаго двора. Самымъ важнѣйшимъ и бла-

— Nie potwierdza się pogłoska, jakoby Stany-Zjednoczone żądały pośrednictwa Anglii i Francji w sporach swoich z Meksykiem. Natomiast gabinet Angielski ma zamiar ofiarować sam swoje pośrednictwo Stanom-Zjednoczonym, i już w tym przedmiocie posłał, jak mówią, instrukcyę P. Pakenham, Posłowi swojemu przy gabinecie Washingtonskim.

Dnia 6 czerwca.

Ibrahim-Basza przyjmowany był w Portsmouth z największą uprzejmością. Hr. Aberdeen wysłał Majora artylerji, Diskson, na przyjęcie Baszy i towarzyszenie mu do Londynu, gdzie dlań przygotowano w hotelu Mivart pokoje, zajmowane zwykle przez głowy ukoronowane, podczas ich pobytu w Anglii. Ibrahim spodziewany jest pojutrze w stolicy.

— Sir Robert Peel wrócił z Drayton-Mannor, gdzie fejty świąteczne przepędzał.

Dnia 7 czerwca.

J. C. W. WIELKI KIAZE KONSTANTY NIKOLAJEWICZ z swoją eskadrą, przybył do Portsmouth; niewiadomo, czy zwiedzi Londyn.

Н І Е М С У.

Веймар, 5 czerwca.

Nasz Wielki Xażę odbywał dzisiaj wielki przegląd wojsk, dopiero od sześciu tygodni wyćwiczonych, w obec Królów: Pruskiego i Niderlandzkiego, oraz Xięcia Karola Pruskiego. Po tej uroczystości wojennej przedstawiono Monarchom tutejsze Ciało Dyplomatyczne, po obiedzie zaś Król Pruski udał się z bratem swoim do Halli.

Drezno, 7 czerwca.

Śledztwo z Tyssowskiego prowadzi urzędnik Austriacki, w asystencyi tutejszego sędziego apellacyjnego Oertel. Audytor twierdzi trzema protokół. Głównemi punktami oskarżenia, oprócz jego czynnego w rozruchach udziału, są: zabranie zapasów z magazynów rządowych i zrabowanie kassy solnej w Wielicze (około 100,000 zł. reni).

В Е Л Г І Я.

Bruxella, 6 czerwca.

Król i Królowa udali się dziś do Paryża, w celu znajdowania się tam na uroczystości otworzenia północnej drogi żelaznej.

— List pisany w dniu wczorajszym z Hagii, donosi, że traktat handlowy między Niderlandami a Belgią już zawarty został.

spolita Chilijską, należy także do najważniejszych wypadków 1840 r. W następnym, 1841 roku, Ojciec św. uznał Królową Portugalską, Donnę Maryą, i był przez prokuratora chrześnym ojcem jej syna; zawarł układy z Sardynią i Modeną, względem różnych praw i przywilejów tamecznego duchowieństwa, i zajmował się czynnie sprawami kościoła w Hiszpanii i w Szwajcaryi. Też same okoliczności zajmowały go głównie i w latach następnych: 1842, 1843 i 1844; w ciągu których, tak w samym Rzymie, jako i w kraju, dokonane zostały ważne i użyteczne prace, już to we względzie upiększenia miasta i z bogactwa zbiorów dzieł sztuki, już w celu ułatwienia handlowych stosunków, przez otwarcie nowych lub naprawę dawnych dróg, portów, kanałów i t. p. Ponawiające się w r. 1844 i 1845 zaburzenia w Rumanii, jakkolwiek prędko uśmierzone, nie pozostały jednak bez szkodliwego wpływu, zwłaszcza na stan rolnictwa i handlu tamecznych okolic. Traktowania Francji, względem zniesienia znajdujących się w niej kongregacyi Jezuitckich, i popierane czynnie i skutecznie układy z Hiszpanią, w celu zawarcia konkordatu i uznania przez Stolicę Apostolską rządu Izabelli II, stanowiły główne przedmioty politycznej czynności dworu Rzymskiego. Ale najpomysłniejszym wypadkiem ostatniego roku panowania Grzegorza XVI, były bez zaprzeczenia odwiedziny NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Wszech Rossyi, które rozjaśniły radością schyłek dni sędziwego Pasterza.

— Городской советъ назначилъ 10.000 фр. на народныя увеселенія, которыя будутъ даны по случаю открытія желѣзной дороги изъ Парижа въ Брюссель. Бургомистръ объявилъ совету, что по полученному имъ извѣстію, торжественное открытіе этой дороги послѣдуетъ 14 или 15 Іюня.

— Доходъ съ желѣзныхъ дорогъ въ Бельгіи, составилъ въ Апрѣлѣ мѣсяцѣ 1,014,353 фр. т. е. 27.000 фр. болѣе, чѣмъ въ томъ же мѣсяцѣ прошлаго года.

И т а л і я.

Римъ, 2 Іюня.

Папа скончался вчера въ 10 часовъ утра. Онъ до самой смерти сохранилъ умственные силы, и когда уже не могъ говорить, все еще повторялъ устами молитвы, которыя кардиналъ викарій, Патрици, читалъ надъ умирающимъ. При кончавъ Папы, кромѣ слугъ и прелатовъ, которые были тамъ по своимъ обязанностямъ, находились также кардиналъ Ламбрускини, и кардиналъ-викарій Патрици, который совершилъ надъ умирающимъ обрядъ елеосвященія. По кончавъ Папы, кардиналъ-камерленго, Риарио Сфорца, отправился съ вице-камерленгомъ, губернаторомъ Марини, и нотаріусомъ папской палаты, въ покои преставившагося, гдѣ составилъ актъ кончины, взялъ перстень рыбака и печать прикладываемую къ булламъ. Оба сіи предмета будутъ изломаны на первой конгрегации. По смерти Папы, временно управляетъ областію кардиналъ-камерленго, и при возвращеніи сего послѣдшаго въ свой дворецъ, отданы были ему военныя почести. Вчера, въ теченіи цѣлаго часа, колокольный звонъ во всѣхъ церквахъ Рима возвѣстивъ кончину Папы; театры и публичныя увеселенія закрыты, суды соложили 9-ти-дневный трауръ, и даже въ училищахъ классы закрыты. По существующему праву, кардиналы соберутся въ Конклавъ чрезъ 10 дней послѣ кончины Папы, для избранія преемника. Литургія въ честь Св. Духа, совершаемая прежде началія конклава, будетъ совершена 11 Іюня въ церкви миссіонеровъ на Квиривальской горѣ.

И с п а н і я.

Мадридъ, 31 Мая

Правительство получило вчера чрезъ Кадиксъ извѣстія изъ Лиссабона, доходящія до 25-го с. м. Въ этотъ день, какъ утверждается, произошла въ Лиссабонѣ борьба между войсками и народомъ, который, съ ранняго утра собравшись передъ дворцомъ, не хотѣлъ разойтись, не смотря ни на какія требованія. Другія толпы окружили домъ испанскаго посольства, гдѣ наши убійцы бывшіе министры Коста и Сильва Кабрали. Посланникъ, Р. Гонзалесъ Браво, потребовалъ, настоятельно постою, защиты отъ правитель-

ствѣннѣйшимъ событіемъ послѣдняго года правленія Григорія XVI, было, безъ сомнѣнія, посѣщеніе Августѣйшаго Государа Императора Всероссійскаго, которое озарило особенною радостію остатокъ дней маститаго Пастыря.

При всей этой административной и политической дѣятельности, правленіе Григорія XVI, отличалось равномерно неусыпнымъ усердіемъ, по духовнымъ дѣламъ. Въ продолженіи 15-ти лѣтъ его правленія было 45 тайныхъ консисторій, не считая публичныхъ; наименовало 82 Кардинала (изъ коихъ до 1845 года скончалось 22) и 755 Патриарховъ, Архіепископовъ и Епископовъ. Открыто 20 новыхъ Епископствъ и 3 Архіепископства: въ Свѣтъ-Яго—въ Чили, въ Камбре—во Франціи и въ Сиракузахъ. Въ то же время конгрегациі пропаганды, пользующаяся правомъ замѣщать миссіи, наименовала съ своей стороны 195 Архіепископствъ и Епископствъ, и открыла 36 папскихъ Викаріатовъ и 15 Епископствъ.

Здоровье Папы Григорія XVI, сильно оскудѣвшее въ началѣ 1840 года, до того улучшилось во время пребыванія его въ деревнѣ, въ замкѣ Св. Гандолфа, что съ тѣхъ поръ онъ почти никакимъ не подвергался болѣзнямъ. Послѣдняя болѣзнь Его Святѣйшества, низведшая его въ могилу, была ревматическая лихорадка, продолжавшаяся всего шесть дней, то есть съ 26 Мая по 1-е Іюня, но этого числа, сподобившись Святыхъ таинъ, онъ предалъ духъ свой въ руки Божіи, въ 9 часовъ утра.

— Rada miejska w Bruxelli uchwaliła 10,000 fr. na zabawy dla ludu, majace być dane z powodu otworzenia drogi żelaznej z Paryza do Bruxelli. Burmistrz oświadczył radzie, że otrzymał wiadomość, iż uroczyste otwórczenie pomienionej drogi nastąpi 14-go lub 15 Czerwca.

— Dochód z dróg żelaznych w Belgii, przyniósł w miesiącu Kwietniu 1,014,353 fr., to jest 27,000 fr. więcej jak w tymże samym miesiącu zeszłego roku.

В з о с н у.

Рzym, 2 czerwca.

Ojciec św. umarł wczoraj po godzinie 9-jej przed południem. Do samego zgonu zachował przytomność umysłu, i kiedy już mówić nie mógł, ruchem ust powtarzał modlitwy, które Kardynał Wikaryusz Patrizi nad umierającym odmawiał. Przy śmierci Ojca św., prócz służby i Pralatów, znajdujących się tamże z obowiązku, obecnymi byli: Kardynał Lambruschini i Kardynał Wikary, Patrizi, który udzielił mu Sakrament ostatniego namaszczenia. Po śmierci Ojca św., Kardynał Szambelan, (Camerlengo), Riario Sforza, udał się z Wice-Camerlengiem, Gubernatorem Marini i Notaryuszem Kamery Apostolskiej, do pokoju zmarłego, gdzie po spisaniu aktu zejścia, zabrał pierścień rybaka i pieczęć od hul. Oba te przedmioty złamane będą na pierwszej kongregacji. Po zgonie Papieża, tymczasowym rządcą Państwa z prawa jest Kardynał-Camerlengo; przy powrocie zatem jego do swego pałacu, oddawano mu honory wojskowe. Wczoraj, całą godzinę wszystkie dzwony Rzymu głosiły zejście Papieża: teatry i zabawy publiczne są pozamykane, sady obchodzą dziewięć-dniową żałobę, a nawet młodzież szkolna wolna jest od nauki. Według zwykłego porządku, Kardynałowie powinni zgromadzić się na Konklawe, w dziesięć dni po zgonie Ojca św., w celu zajęcia się wyborem jego następcy. Msza do św. Ducha, poprzedzająca konklawe, odbędzie się 11 czerwca, w kościele XX. Misyonarzy na górze Kwirynalskiej.

Н и с з а н і я.

Мадридъ, 31 мая.

Рząd nasz otrzymał wczoraj przez Kadyx wiadomości z Lizbony dochodzące do 25 maja. W dniu tym, jak zapewniają, zaszła w Lizbonie walka między wojskami i ludem, który zgromadzwszy się bardzo rano przed królewskim pałacem, nie chciał przejść się do domów, pomimo kilkakrotnie ponawiane wezwania. Inne tłumy otoczyły dom poselstwa hiszpańskiego, gdzie znaleźli schronienie byli Ministrowie Kosta i Silva bracia Kabralowie. Poseł Gonzales-Bravo przesłał do Rządu notę, żądając co najprędzej pomocy, i skoro tylko buntownicy, przed jego

Obok tej administracyjnej i politycznej działalności, rząd Grzegorza XVI odznaczał się również niezmordowaną gorliwością i czynnością w sprawach duchownych. W ciągu 15 lat swego panowania, odbył on 45 konsystorzów tajnych, nie licząc w to publicznych; mianował 82 Kardynałów, (z których do r. 1845 umarło 22), i 755 Patriarchów, Arcybiskupów i Biskupów. Utworzył 20 nowych Biskupstw i 3 Arcybiskupstwa: w San Jago w Chili, w Cambrai we Francyi, i w Syrakuzie. W tymże czasie Kongregacya Propagandy, mająca prawo obsadzania Misyi, mianowała ze swojej strony 195 Arcybiskupów i Biskupów, i utworzyła 36 Apostolskich Wikaryatów i 15 Biskupstw.

Zdrowie Papieża Grzegorza XVI, zachwiane mocno na początku 1840 roku, poprawiło się tak znacznie przez pobyt jego na wsi, w zamku św. Gandolfa, iż odtąd żadnej prawie nie ulegał słabości. Ostatnia choroba, która go zawiadła do grobu, była to gorączka reumatyczna połączona z różą, trwająca tylko dni sześć, to jest od d. 26 maja do 1 czerwca, w którym to dniu, opatrzony ŚŚ. Sakramentami, oddał ducha Bogu, po godz. 9-jej rano.

ства, и послѣ того, какъ мятежники, собравшіеся передъ его домомъ, были разогнаны, бывшихъ министровъ перевезли сначала на французскій, а потомъ на австрійскій корабль, который доставилъ ихъ въ Кадиксъ, гдѣ они находятся и теперь. Между тѣмъ, Г. Гонзалесъ Bravo стравилъ одного изъ чиновниковъ своего посольства моремъ въ Корунью, для истребования отъ тамошняго мѣстнаго начальства немедленной высылки въ Лиссабонъ какого-нибудь военного судна. Чиновникъ прибылъ въ Корунью еще 26-го числа, и военный пароходъ *Vulcano* тотчасъ же вышелъ отсюда въ море, по направлению къ Тагу.

— Наше правительство продолжаетъ высылать, съ большою поспѣшностію, войска къ португальской границѣ. Говорятъ, что Королева Донна Марія де Глорія издала, 25-го числа, прокламацію къ народу, въ которой объявляетъ, что она уступаетъ корону въ пользу своего сына, наследника престола, Донъ-Педро.

— Утверждаютъ основываясь на достоверномъ источникѣ, что испанское правительство предложило Привицу Леопольду Саксенъ-Кобургскому, посредствомъ португальской Королевы, руку Королевы Изабеллы. Министерскіе журналы опровергаютъ сіе извѣстіе. Г. Истурицъ объявилъ, что Королева представлена свободна избрать себѣ въ женихи кого ей захочется, лишь бы не графа Трапани.

— Министръ Финансовъ доставилъ духовенству за мѣсяць Май, 19 милліоновъ реаловъ.

Остѣ-Индіа.

Въ Лондонѣ получены съ нарочнымъ извѣстія изъ Остѣ-Индіи, изъ Калькуты отъ 7, изъ Бомбей отъ 15-го Апрѣля, и изъ Гонгъ-Конга отъ 27-го Марта. Англійскія войска состоящая подъ начальствомъ сэръ Литлера, заняли въ половинѣ Марта городъ Лагоръ и Лагорскую цитадель. Главная квартира была расположена около воротъ форта. Въ сенки удалены изъ города, найденныя въ городѣ, орудія взяты Англичанами, такъ что всѣхъ взятыхъ ими въ этой непродолжительной экспедиціи пушекъ, считаютъ до 400. Однако кажется, что число оставленныхъ Лагорскому правительству пушекъ, довольно еще значительно. Лордъ Гугъ, проводивъ генераль-губернатора до Амритсипра отправился, 22 Марта, съ двумя полками кавалеріи и однимъ полкомъ европейской пѣхоты въ Нуггеръ-Гантъ. Сенки не нарушали спокойствія, но внутри края бѣлые солдаты возжигаютъ возмущеніе. Страна уступленная Англичанамъ, называемая Дуабъ, весьма плодородна. Въ главномъ городѣ Дуабъ будетъ расположенъ англійскій гарнизонъ. Въ Синдѣ господствуетъ спокойствіе; сэръ Чарльсъ Нэпиръ принимаетъ опять начальство надъ войсками. На всѣхъ пунктахъ Остѣ-Индіи господствуетъ теперь совершенное спокойствіе. Но, къ несчастію, холера продолжаетъ свирѣпствовать, и нѣтъ надежды на прекращеніе сего ужаснаго бича до конца жаркаго времени года. Въ Западной Индіи ощущается недостатокъ въ продовольствіи, по поводу прошлогодней засухи.

Съ 1-го ч. Іюля принимается подписка на второе полугодіе Виленскаго Вѣстника. Гг. Подписчики благоволятъ сообщать свои требованія заблаговременно, для избѣжанія некомплектныхъ экземпляровъ. Подписная цѣна за полгода, съ пересылкою по почтѣ, — 5 руб. 50 коп. сереб. безъ пересылки 4 руб. 50 коп. сереб.; на четверть года подписываться можно, только безъ пересылки, цѣна 2 руб. 25 коп. сереб.

domem zebrani, rozproszeni zostali, przeprowadzono natichmiasc bylych Ministrów na francuzki a potem na angielski okret, który przewiozł ich do Kadyxu, gdzie sie obecnie znajduja. Tymczasem Gonzales-Bravo wysłal jednego z urzadzowników swego poselstwa morzem do Coruna, ządajac od tamecznej miejscowej zwierzchnosci niezwłocznego wysłania do Lizbony jakiegokolwiek wojennego statku. Urzadzownik ten przybył do Coruna 26 maja, i natichmiasc wojenny parostatek *Vulcano* wyszedł ztamtąd na morze, w kierunku do ujścia Tagu.

— Rząd nasz wysłał ciagle w największym pospiechu wojska nad granicę Portugalii. Gloszą, że Królowa Donna Maria de Gloria wydała d. 25 proklamacya do narodu, w której oświadcza, że składa koronę na rzecz syna swego, Następcy tronu, Don Pedra. Wiadomosc ten jednakże potrzebuje potwierdzenia.

— Zapewniają z dobrego źródła, że rząd hiszpański ofiarował Xięciu Leopoldowi Sasko-Koburgskiemu, za pośrednictwem Królowej Portugalskiej, rękę Królowej Izabelli. Dzienniki ministryalne zaprzeczają tej wiadomości. P. Isturiz miał oświadczyć, że królowa ma zostawić sobie wolność poslubienia sobie kogo chce, byle nie Hrabiego Trapani.

— Minister skarbu wypłacił dla duchowienstwa za miesiąc Maj 19 milionów realów.

INDYE WSCHODNIE.

Nadeszłe do Londynu drogą nadzwyczajną z Indyi wiadomości, dochodzą z Kalkuty do 7-go, z Bombaj do 15-go kwietnia, a z Hong-kong do 29-go marca. Wojska angielskie pod dowództwem Sir J. Littler zajęły w połowie Marca miasto Lahorę i jego cytadelę. Główna kwatera była tuż przy bramie zankowej. Wszystkich Seików oddalono z miasta, znajdujące się zaś w stolicy działa (około 100 sztuk) przez Anglików zabrane zostały, tak że wszystkich dział zabranych w tej krótkiej wyprawie liczą około 400. Zdaje się jednak, że liczba dział pozostawionych rządowi Lahory jest jeszcze dość znaczna. Lord Gough odprowadziwszy Gubernatora jeneralnego do Amritsir, udał się 22-go marca z dwoma półkami jazdy i jednym półkiem piechoty Europejskiej do Nugger Ghaut. Seikowie zachowywali się spokojnie, ale w samym środku kraju rozbiegłe żołnierstwo wznieca rozruchy. Kraj Anglii oddany, noszący nazwę Duab, jest bardzo żyzny. W główném jego mieście Duab stać będzie załoga angielska. W Sindzie panuje spokojność. Sir Charles Napier objmuje tam znowu dowództwo wojska. Na wszystkich punktach Indyi Wschodnich panuje również zupełna spokojność, ale na nieszczęście cholera nie przestaje grasować i niema nadziei, aby ta straszna plaga ustała przed końcem upałów. W zachodniej stronie Indyi daje się czuć brak żywności z powodu zeszłorocznej posuchy.

Z dniem 1-go Lipsca, zaczyna się prenumerata na 2-gie półrocze Kurjera Wileńskiego. Szanowni Prenumeratowic, dla uniknienia egzemplarzy niekompletnych, racza zgłaszać się wcześniej. Cena półroczna, z pocztą rub. sr. 5 kop. 50, bez pocztu rub. sr. 4 kop. 50. Na kwartał można tylko prenumerować na miejscu w Wilnie, bez pocztu, cena rub. sr. 2 kop. 25.

WILNA, w Typ. O. Glinkberga. — Pecz. pozwol. 14-go Іюня 1846 г. Испр. долж. Ценз. и Кан. А. Мунхив.